

nes, det er afgørende, om vi gør noget nu, eller om vi gør noget om et halvt år. Vi har i forvejen ventet 8 år med den her regering, og vi har ventet 2 år med den her miljøminister. Hvornår er det, der sker noget på det her område, og kan ministeren forstå, at vi er en lille smule utålmodige?

Kl. 15:08

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ministeren.

Kl. 15:08

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg startede med før at udtrykke min forståelse for, at fru Ida Auken er utålmodig, ligesom jeg selv er, efter at gøre endnu mere. Men det er klart, at man for at gøre endnu mere jo også skal kunne se helt præcis, hvor det er mest fornuftigt at gøre mere. Og der må jeg jo sige, at fru Ida Auken og jeg så ikke er enige. Fru Ida Auken har en lang række forslag. Nogle af dem kan være fornuftige nok, andre giver slet ikke nok miljø for pengene.

Det, jeg er optaget af, er først og fremmest at sikre ren luft. Det har vi nu med NEC-direktivets opfyldelse bevist kan lade sig gøre. Der er mange i det her Folketing, der har sagt: Den her regering kommer aldrig til at opfylde NEC-direktivet. Det er nu dokumenteret og bevist, at det kan lade sig gøre. Og hvordan kan vi leve op til NEC-direktivet, som går ud på, at man skal nedsætte udledningen af nogle af de farlige stoffer, hvis vi ikke gør noget? Ja, det er jo netop beviset på, at vi har gjort meget; det er jo netop derfor, at man kan leve op til et direktiv. Det er den dokumentation, der så er for, at udledningen falder.

Men derfor vil jeg så også sige til fru Ida Auken, at jeg tror, at uanset hvor mange gange jeg redegør for de mange initiativer, vi har taget, vil fru Ida Auken enten ikke høre tale om, at vi har taget de initiativer, eller også ønsker fru Ida Auken slet ikke at vide af, at de er taget. Man må sige, at det selvfølgelig er en politisk uenighed, at fru Ida Auken ikke vil anerkende de mange initiativer, vi allerede har taget. Og det må jo så være fru Ida Auken, der bevidst ønsker at se bort fra den kendsgerning.

Det, jeg ser meget alvorligt på, er at leve op til vores internationale forpligtelser. Det har vi nu gjort med hensyn til NEC-direktivet, og nu har vi så nogle udfordringer, det erkender jeg, vedrørende nogle af de udledningsproblemer, vi har, primært her i Københavns. Det skal vi selvfølgelig gøre mere ved, og derfor vil jeg også

fremlægge den mest effektive måde at gøre noget ved det på.

Kl. 15:10

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er der en kort bemærkning fra hr. Mogens Jensen.

Hr. Torben Hansen ... ja, det var rigtigt, at det var forkert. Så er det hr. Torben Hansen.

Kl. 15:10

Torben Hansen (S):

Tak, hr. formand. Jeg skal undlade at komme med navns nævnelser, det går jo bare galt.

Med hensyn til det her kan jeg forstå på ministeren, at man er enig og man synes, at målet er ren luft. Det tror jeg da alle er enige i. Jeg kan også forstå på ministerens tale, at man ikke vil være med til det der med eftermontering af SCR-katalysatorer. Man skal lige se det i det perspektiv, at noget af det, der medfører flest lunge-sygdomme, rent faktisk er de kvælstofilter, som er i byerne som en direkte konsekvens af trafikken.

Når man fra regeringens side siger nej til SCR-katalysatorer – som man for øvrigt har fået monteret på busserne i Beijing med dansk teknologi op til OL, mens man herhjemme i København, Århus, Odense, Aalborg, Herning, Randers og Ikast åbenbart ikke kan få eftermontering af SCR-katalysatorer – er det så noget, ministeren har fået clearet af med sundhedsministeren? For i allersidste ende drejer det her sig jo om danskernes helt grundlæggende sundhed. Og tror ministeren, at sundhedsministeren er enig i den her afvisning af de katalysatorer, der rent faktisk kan redde livet for mange danskere hvert evig eneste år?

Kl. 15:12

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ministeren.

Kl. 15:12

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg synes, det er lidt forsimplet at sammenligne Beijing med København. Jeg har selv været i Beijing gentagne gange, og jeg må konstatere, at jeg ikke tror, det er et sted, hr. Torben Hansen gerne vil sammenligne København med, alene af den grund, at de miljømæssige udfordringer med hensyn til luft, man har i Beijing, er massivt store – meget, meget udfordrende. Der må jeg altså sige, at vi jo heldigvis er i en helt anden superliga i Danmark med hensyn til vores udfordringer.

Men jeg anerkender, at der er udfordringer. Jeg må så også sige, at da regeringen ikke har